

Cmx, Meid䮠Syntimme

laulu on paikka, jossa suru etsii avaimia
pölytynneen pitkän mustan takin taskuista
laulu on paikka, jossa haudattuna kukkapenkkiin
löytyy nippu kultaisia lapsenhiuksia
laulu on matka uuteen valoon, missä tuuli leikkii
kauan sitten pudonneilla haavanlehdillä
laulu on tukahtunut itku onnen tiellä
joka väittää ettei kaikki ole menetettyä
anna meille
meidän syntimme anteeksi
anna meille
meidän jokapäiväinen kykymme suruun
sillä emme tiedä erheittemme kantomatkaa
laulu on kaikki nämä sanat välillämme
kulkematon pitkä tie, päivä kohoamaton
laulu, välittömän tyydytyksen ansa
paholaisen suurin työ - ettei häntä oo
ja meri kiehuu, horisontti matala
kuin esirippu joka turhaan kaipaa repeämistään
kun laulu kulkee kaikki valheet kantaen
ja tietää etten niitä näe, ne hetken lämmittä
turhuutta vain on ihoon raapustetut pyhät luvutkin
turhuutta vain jokainen tyhjä aika, katkeroitunut